

Шевцова Діана Іванівна,

курсант четвертого курсу факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Давидова Наталія Валентинівна,

кандидат юридичних наук,
викладач кафедри цивільного права та процесу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

СПІВВІДНОШЕННЯ ПРИВАТНОГО ТА ПУБЛІЧНОГО ІНТЕРЕСУ У ГОСПОДАРСЬКИХ ВІДНОСИНАХ

Для України, як для відносно молодій країні, що цілеспрямовано йде шляхом демократизації важливим елементом життєдіяльності суспільства є інтереси громадян. Якщо розглядати саме приватний та публічний інтерес при здійсненні господарської діяльності, то він пов'язаний з низки факторів, які утворюють певну систему. Тому, доцільним є дослідження такого питання, як саме механізм врегулювання даних інтересів.

Актуалізації дане питання набуває, оскільки держава, як показник суспільних інтересів невід'ємно залежною від підприємництва та з іншого боку, підприємницька діяльність має здійснюватися в інтересах держави і суспільства, тому між ними існує тісний зв'язок, що має бути чітко урегульований. Саме через це, наразі є нагальна потреба для забезпечення врахування всіх категорій інтересів у сфері господарювання в ідеальному їх співвідношенні.

Проблемами визначення місця публічних та приватних норм у регулюванні господарських відносин займалися О. А. Беляневич, О. М. Вінник, С. М. Грудницька, В. С. Щербина, О. Я. Курбатова, Б. О. Дзгоевої, О. Д. Крупчан та інші. Слід зазначити, що проблема інтересу в праві та визначення співвідношення приватних і публічних інтересів у різних сферах життєдіяльності завжди викликала і викликає особливу увагу дослідників до її дослідження, проте до сих пір існує досить велика кількість питань з даної теми, що потребують вирішення.

Перш за все, хотілось би пояснити, що інтерес в господарському праві базується на поєднанні публічно-правових і приватноправових засад господарського законодавства, відповідно норми якого регулюють господарські відносини, що виникають у процесі організації та здійснення господарської діяльності між суб'єктами господарювання. Проблема чіткого розмежування публічного та приватного інтересу здобула значної уваги саме під час розробки Цивільного кодексу України (далі – ЦК) та Господарського кодексу України (далі – ГК), адже, дані терміни закріплені в кожному з них. Якщо більш детально розглянути саме використання терміну «інтерес» в обох кодексах, то можна виділити деякі відмінності стосовно їх використання. Оскільки в ЦК просліджується здебільшого приватноправовий характер саме норм цього Кодексу, тому і спектр інтересів значно вужчий ніж в ГК.

Наукою господарського права обґрунтовано положення про те, що особливістю господарських відносин, якщо розглядати їх в широкому аспекті, є їх комплексний характер, який знаходить свій прояв у поєднанні та тісному зв'язку організаційних і майнових елементів, що саме і вимагає особливого підходу до їх правового регулювання. Саме ГК України і є тим об'єднуючим, інтегруючим норми публічного і приватного права законом, що об'єктивно відображає потребу в комплексному правовому регулюванні господарських відносин у їх єдності, а тому будь-яке відступлення від такого комплексного підходу призведе до того, що «єдиний господарський механізм функціонуватиме як людське тіло, від якого відділено голову, – мозок окремо, тулуб окремо» [1].

Багато вчених притримуються думки стосовно того, що публічний та приватний інтерес – це поняття нероздільні і не можуть існувати один без одного. Це обумовлюється тим, що вони є різними сторонами одного явища, а саме суспільного життя. На підставі цього можна сказати, що

публічний та приватний інтерес доповнюють один одного і завжди взаємоіснують. Співвідношення публічних і приватних інтересів та відповідно – публічно-правових і приватно-правових методів регулювання протягом розвитку людської спільноти змінювалося залежно від стану та якості розвитку економічних відносин у суспільстві. Проте, не слід забувати, що дані поняття не можна ототожнювати [2].

Існує і зовсім протилежна думка стосовно того, що поняття публічний і приватний інтерес ніяк не можна поєднати, оскільки неможливості поєднання в Господарському кодексі приватно-правових і публічно-правових методів регулювання і відповідно – обмеження його сфери дії лише публічним правом.

Отже, з огляду на вище зазначене можна зробити наступний висновок, що для повного забезпечення розгляду питання співвідношення приватного та публічного інтересу у господарських відносинах, слід враховувати різні сфери суспільного життя. Визначення пріоритету приватним чи публічним інтересам поєднується із врахуванням та захистом найбільш нагальних інтересів іншого виду. Доцільним є звернути увагу законодавця та вдосконалення механізму регулювання приватного та публічного інтересу у сфері господарських відносин.

Бібліографічні посилання:

1. Вінник О. М. Публічні та приватні інтереси в господарських товариствах: проблеми правового забезпечення: монографія / О. М. Вінник. К.: Атіка, 2003. 352 с. URL: <http://kul.kiev.ua/praci-2003-roku/vinnik-o.-m.-publichni-ta-privatni-interesi-v-gospodarskih-tovaristvah-problemi-pravovogo-zabezpechennja.-monografija.html>
2. Щербина В. С. Публічні й приватні інтереси в господарських відносинах, URL: <http://ppp-journal.kiev.ua/archive/2014/13/9.pdf>

Шевченко Богдан Романович,

курсант четвертого курсу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Нагорна Олена Олександрівна,

викладач кафедри цивільного права та процесу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ВИПЛАТА АЛІМЕНТІВ: СУЧАСНІ САНКЦІЇ ДО БОРЖНИКІВ

Актуальність сплати аліментів дуже болюча тема для України, адже до судів подано близько 7 тисяч позовів. Частина з них вже має рішення – зобов'язати батька сплатити аліменти. Раніше, санкції не досить були впливовими і було простіше уникати покарання та грошової виплати. Сплата аліментів дитині передбачається Сімейним кодексом України. Це пов'язано з тим, що забезпечення коштами дитину повинен кожен з батьків. Тому, законодавство України потребувало змін та внесення більш жорстких санкцій до порушників закону.

28 серпня 2018 року набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення економічних передумов для посилення захисту права дитини на належне утримання». Цей Закон передбачає у разі несплати аліментів впродовж 6 місяців з дня рішення суду, то такий боржник повинен відпрацювати від 120 до 240 суспільно корисних робіт [2]. Як відомо, нещодавно в Дніпрі боржників аліментів у вихідний день змусили займатися подібною роботою. Отже, це почало працювати не тільки в теорії, але й на практиці.

Обмеження, які можуть встановлені до боржника передбачені в новому Законі, а саме: